

Резолуција СБ УН 1244 (1999)

Резолуција СБ УН 1244 (1999)

Савет безбедности,

Имајући у виду принципе и циљеве Повеље Уједињених нација, укључујући примарну одговорност Савета безбедности за очување међународног мира и безбедности,

подсећајући на своје резолуције 1160 (1998) од 31. марта 1998, 1199 (1998) од 23. септембра 1998, 1203 (1998) од 24. октобра 1998. и 1239 (1999) од 14. маја 1999,

изражавајући жаљење због тога што није дошло до потпуног поштовања захтева из ових резолуција,

одлучан да разреши озбиљну хуманитарну ситуацију на Косову, у Савезној Републици Југославији, и осигура безбедан и слободан повратак свих избеглица и расељених лица њиховим домовима,

осуђујући све акте насиља против становника Косова као и терористичке акте било које стране,

подсећајући на саопштење генералног секретара УН од 9. априла 1999. у коме се изражава забринутост због хуманитарне трагедије која се одвија на Косову,

поново потврђујући право свих избеглица и расељених лица да се врате својим домовима у безбедности,

подсећајући на надлежност и мандат Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију,

поздрављајући опште принципе о политичком решењу за косовску кризу који су усвојени 6. маја 1999. године (С/1999/516, анекс 1 уз ову резолуцију) и такође поздрављајући то што СР Југославија прихвата принципе који су наведени у тачкама 1-9 у папиру који је поднет у Београду 2. јуна 1999. године (С/1999/649, анекс 2 уз ову резолуцију) и сагласност СР Југославије на тај папир,

поново потврђујући приврженост свих држава чланица суверенитету и територијалном интегритету СР Југославије и других држава региона, како је наведено у Хелсиншком документу и анексу 2,

поново потврђујући апел из претходних резолуција за широку аутономију и суштинску самоуправу за Косово,

утврђујући да ситуација у региону и даље представља претњу међународном миру и безбедности,

одлучан да обезбеди сигурност и безбедност међународног особља и спровођење обавеза које проистичу из ове резолуције од стране свих на које се она односи, и делујући у том циљу у складу са Главом VII Повеље Уједињених нација,

1. Одлучује да политичко решење за кризу на Косову треба да буде засновано на општим принципима из анекса 1 и како је даље разрађено у принципима и другим траженим елементима из анекса 2;
2. Поздравља то што СР Југославија прихвата принципе и друге тражене елементе који се помињу у горе наведеном ставу 1, и захтева пуну сарадњу СР Југославије у циљу њихове брзе примене;
3. Нарочито тражи да СР Југославија одмах обустави насиље и репресију на Косову на начин који се може верификовати, и да започне и оконча повлачење у фазама са Косова, на начин који се може верификовати, свих војних, полицијских и паравојних снага, у складу са хитним распоредом, са чим ће бити синхронизовано распоређивање међународног безбедносног присуства на Косову;
4. Потврђује да ће после повлачења, договореном броју југословенског и српског војног и полицијског особља бити дозвољен повратак на Косово ради обављања дужности у складу са анексом 2;
5. Одлучује о распоређивању цивилног и безбедносног присуства на Косову, под покровитељством УН, са одговарајућом опремом и особљем, како се то тражи, и поздравља сагласност СР Југославије за такво присуство;
6. Тражи од генералног секретара да именује, након консултација са Саветом безбедности, специјалног представника који ће контролисати имплементацију цивилног присуства и даље тражи од генералног секретара да да инструкцију свом специјалном представнику да врши координацију са међународним безбедносним присуством како би се обезбедило да оба присуства раде у правцу истих циљева и да се међусобно помажу;
7. Овлашћује државе чланице и одговарајуће међународне организације да успоставе међународно безбедносно присуство на Косову, како се наводи у ставу 4 анекса 2 уз сва неопходна средства како би могло да обави своје одговорности из доле наведеног става 9;
8. Потврђује потребу за хитним и што скоријим распоређивањем ефикасног међународног цивилног и безбедносног присуства на Косову, и захтева да стране у потпуности сарађују приликом његовог распоређивања;
9. Одлучује да ће одговорности међународног безбедносног присуства које ће бити распоређено и деловати на Косову укључивати:
 - a. одвраћање од обнове непријатељстава, одржавање и према потреби, наметање прекида ватре, обезбеђивање повлачења и спречавања повратка на Косово снага савезне и републичке војске, полиције и паравојних јединица, осим како је предвиђено у тачки б анекса 2;

- b. демилитаризацију Ослободилачке војске Косова (ОВК) и других наоружаних група косовских Албанаца, како се захтева у ставу 15;
 - c. успостављање безбедног окружења у коме избеглице и расељена лица могу да се врате својим кућама у безбедности, а међународно цивилно присуство може да функционише, у коме привремена управа може да буде успостављена и хуманитарна помоћ испоручивана;
 - d. осигурање јавне безбедности и реда док међународно цивилно присуство не преузме одговорност за спровођење тог задатка;
 - e. надгледање уклањања мина док међународно цивилно присуство, према потреби, не преузме одговорност за тај задатак;
 - f. одговарајућу подршку и блиску координацију са радом међународног цивилног присуства;
 - g. обављање дужности надгледања границе како је тражено;
 - h. обезбеђење заштите и слободе кретања за себе, за међународно цивилно присуство и друге међународне организације;
10. Овлашћује генералног секретара да уз помоћ одговарајућих међународних организација, успостави међународно цивилно присуство на Косову, како би се обезбедила привремена управа на Косову, при чему ће народ Косова моћи да ужива суштинску аутономију у оквиру СР Југославије, и које ће обезбедити прелазну управу при чему ће успостављати и надгледати развој привремених демократских институција самоуправе, како би се обезбедили услови за миран и нормалан живот свих становника Косова;
11. Одлучује да ће главне одговорности цивилног присуства укључивати:
- a. унапређење успостављања, до коначног решења, суштинске аутономије и самоуправе на Косову, узимајући у потпуности у обзир анекс 2 и споразуме из Рамбујеа (С/1999/648);
 - b. обављање основних цивилно-управних функција тамо где је и колико је то потребно;
 - c. организовање и надгледање развоја привремених институција за демократску и аутономну самоуправу, до коначног политичког решења, укључујући и одржавање избора;
 - d. преношење, у складу са успостављањем тих институција, својих административних задатака, а надгледајући и подржавајући учвршћивање локалних привремених институција Косова и других активности у правцу грађења мира;
 - e. олакшавање политичког процеса чији је циљ дефинисање будућег статуса Косова, узимајући у обзир споразуме из Рамбујеа (С/1999/648);
 - f. у коначној фази, надгледање преноса власти са привремених институција Косова на институције које ће бити успостављене у складу са политичким решењем;
 - g. подршку реконструкцији кључних објеката инфраструктуре и другој економској реконструкцији;
 - h. подршку сарадњи са међународним хуманитарним организацијама, и хуманитарној помоћи унесрећенима;
 - i. одржавање цивилног реда и закона, укључујући и успостављање снага локалне полиције, а у међувремену, путем распоређивања међународног полицијског особља које ће радити на Косову;
 - j. заштиту и унапређење људских права;
 - k. осигурање безбедног и неометаног повратка свих избеглица и расељених лица у њихове домове на Косову;
12. Истиче потребу координираних операција хуманитарне помоћи, као и да СР Југославија дозволи неометан приступ Косову хуманитарним организацијама за пружање помоћи и сарађује са таквим организацијама како би се обезбедила брза и ефикасна достава хуманитарне помоћи;
13. Подстиче све државе чланице и међународне организације да дају допринос економској и социјалној обнови као и безбедном повратку избеглица и расељених лица, и истиче, у том контексту, значај сазивања, што је пре могуће, међународне конференције донатора, (нарочито за циљеве у горе наведеном ставу 11г);
14. Захтева пуну сарадњу свих на које се то односи, укључујући и међународно безбедносно присуство, са Међународним кривичним судом за бившу Југославију;
15. Захтева од ОВК и других наоружаних група косовских Албанаца да одмах прекину са свим офанзивним акцијама и да се повинују захтевима за демилитаризацију како то тражи шеф

међународног цивилног присуства, у консултацијама са специјалним представником генералног секретара;

16. Одлучује да се забране које су наметнуте у ставу 8 резолуције 1160 (1998) неће односити на оружје и сродну војну опрему које користи међународно цивилно безбедносно присуство;
17. Поздравља рад који је у току у ЕУ и другим међународним организацијама у циљу развијања свеобухватног приступа економском развоју и стабилизацији региона који је погођен косовском кризом, укључујући и имплементацију Пакта стабилности за југоисточну Европу, уз широко међународно учешће, како би се подстакло унапређење демократије, економског просперитета, стабилности и регионалне сарадње;
18. Захтева од свих држава у региону да у потпуности сарађују у спровођењу свих аспеката ове резолуције;
19. Одлучује да се међународно цивилно и безбедносно присуство успостави за почетни период од 12 месеци, које ће се наставити после тога уколико Савет безбедности не одлучи другачије;
20. Тражи од генералног секретара да у редовним интервалима подноси Савету извештаје о спровођењу ове резолуције, укључујући и извештаје руководства цивилног и безбедносног присуства, при чему први извештај треба да буде поднет у року од 30 дана од усвајања ове резолуције;
21. Одлучује да се и даље активно бави овим питањем.

Анекс 1

Изјава председавајућег о закључцима са састанка министара Групе 8, одржаног у Петерсбургу, 06. маја 1999. године

Министри Групе 8 су усвојили доле наведене опште принципе о политичком решењу кризе на Косову:

- тренутна и проверљива обустава насиља и репресије на Косову;
- повлачење војске, полиције и паравојних снага са Косова;
- распоређивање ефикасног међународног цивилног и безбедносног присуства на Косову, које ће подржати и усвојити Уједињене нације, способног да гарантује остваривање заједничких циљева;
- успостављање привремене администрације за Косово о чему ће донети одлуку Савет безбедности Уједињених нација, како би се обезбедили услови за миран и нормалан живот за све становнике Косова;
- безбедан и слободан повратак свих избеглица и расељених лица и неометан приступ хуманитарних организација Косову;
- политички процес ка успостављању споразума о привременом политичком оквиру, који ће обезбедити суштинску самоуправу на Косову, узимајући у потпуности у обзир споразуме из Рамбујеа и принципе суверености и територијалног интегритета СР Југославије и других земаља у региону, и демилитаризацију ОВК;
- свеобухватни приступ економском развоју и стабилизацији кризног региона.

Анекс 2

Споразум треба да буде постигнут на основу доле наведених принципа како би се кренуло у правцу решавања кризе на Косову:

1. Тренутна и проверљива обустава насиља и репресије на Косову.
2. Проверљиво повлачење свих војних, полицијских и паравојних снага са Косова, у складу са хитним распоредом.

3. Распоређивање на Косову, под покровитељством Уједињених нација, ефикасног међународног цивилног и безбедносног присуства, способног да гарантује постизање заједничких циљева, које ће деловати, ако се тако одлучи, у складу са Главом VII Повеље.
4. Међународно безбедносно присуство уз суштинско учешће НАТО мора да буде распоређено под јединственом командом и контролом и овлашћено да успостави безбедно окружење за све људе на Косову, као и да олакша безбедан повратак свих расељених лица и избеглица њиховим домовима.
5. Успостављање привремене администрације за Косово као дела међународног цивилног присуства под којим ће народ Косова моћи да ужива суштинску аутономију у оквиру СР Југославије о чему ће одлуку донети Савет безбедности УН. Привремена администрација треба да обезбеди прелазну управу, и да при томе успоставља и надгледа развој привремених демократских самоуправних институција како би се обезбедили услови за миран и нормалан живот свих становника Косова.
6. Након повлачења, договореном броју југословенског и српског особља ће бити дозвољено да се врати и обавља следеће функције:
 - везу са међународном цивилном мисијом и међународним безбедносним присуством;
 - обележавање/чишћење минских поља;
 - одржавање присуства на местима српске културне баштине;
 - одржавање присуства на главним граничним прелазима.
7. Безбедан и слободан повратак свих избеглица и расељених лица уз надзор УНХЦР (Високог комесара УН за избеглице) и неометан приступ хуманитарних организација Косову.
8. Политички процес у циљу успостављања споразума о привременом политичком оквиру који ће обезбедити суштинску самоуправу за Косово, узимајући у потпуности у обзир споразуме из Рамбујеа и принципе суверенитета и територијалног интегритета СР Југославије и других земаља региона, као и демилитаризацију ОВК. Преговори између страна у правцу постизања решења не треба да одлажу или ометају успостављање демократских самоуправних институција.
9. Свеобухватни приступ економском развоју и стабилизацији кризног региона. Ово ће укључити спровођење Пакта стабилности за југоисточну Европу, уз широко међународно учешће како би се даље подстицало унапређење демократије, економског просперитета, стабилности и регионалне сарадње.
10. Суспензија војних активности ће захтевати прихватање горе наведених принципа, уз сагласност за друге већ идентификоване тражене елементе, који су садржани у доле наведеним напоменама.

Затим ће бити хитно закључен војно-технички споразум који ће, између осталог, прецизирати датне модалитете укључујући улоге и функције југословенског-српског особља на Косову:

Повлачење

Процедуре повлачења, укључујући и повлачење у фазама, детаљни план и разграничење тампон зоне у Србији иза које ће снаге бити повучене;

Особље које се враћа

- Опрема особља које се враћа;
- Оквир за функције које ће обављати;
- Распоред њиховог враћања;
- Географско разграничење области у којима ће они деловати;
- Правила која ће регулисати њихов однос са међународним безбедносним присуством и међународном цивилном мисијом.

Резолуцију 1244 (1999) Савет безбедности усвојио је на свом 4011-ом састанку одржаном 10. јуна 1999.

Други тражени елементи:

- Брз и прецизан распоред повлачења што значи, нпр. 7 дана за окончање повлачења; повлачење оружја за ваздушну одбрану 25 км изван зоне безбедности у оквиру 48 сати;
- Повратак особља за четири горе наведене функције обавиће се уз надзор међународног безбедносног присуства и биће ограничено на мали договорени број (стотине, не хиљаде);
- Обустава војне активности по отпочињању проверљивог повлачења;
- Разговори и постизање Војно-техничког споразума неће прекорачити раније договорени рок за окончање повлачења.